

بسم الله الرحمن الرحيم

«قرآن صامت و قرآن‌های ناطق»

اهمیت قرآن به عنوان متنی که در عصر پیامبر(ص) بوده غیر قابل انکار است و این که چه کسی آن متن را تفسیر می‌کند مهم است.

قرآن به دو دوره‌ی "مکی و مدنی" تقسیم می‌شود، در بخش مکی تعداد زیادی کاتب وجود ندارد که در راس آن‌ها حضرت علی(ع) است.

نقل هست که بعد از رحلت پیامبر(ص)، حضرت علی(ع) مامور شدند که قرآن را بنویسند و این یک بحث منطقی است زیرا حضرت علی(ع) تا قبل از آن هر آیه‌ای که به پیامبر(ص) نازل می‌شد را در جریان بودند. از این طریق ایشان با یک واسطه به وحی متصل می‌شدند. صحابی پیامبر(ص) برخی با قرآن ناآشنا بودند و برای حفظ آیات قرآن به سختی می‌افتادند و گاهی در تفاسیر آیات می‌ماندند، اما حضرت علی(ع) گفتند هر سوالی که دارید از من بپرسید، من می‌دانم چه آیه‌ای در شب و چه آیه‌ای در روز نازل شده است.

حضرت علی(ع) مفسر واقعی قرآن هستند.

ارتباط قرآن صامت با قرآن‌های ناطق:

وقتی حضرت علی(ع) در جنگ جمل از سوی بصره حمایت نشد امام مجتبی(ع) را فرستادند و ایشان با خواندن آیه‌ای از قرآن(حجرات/۹) و تفسیر آن آیه توانستند ۱۰ تا ۲۰ هزار نفر سپاهی را به کوفه بفرستند. بعد از حدود ۳۰ سال نزول آیه، حضرت علی(ع) آن را تفسیر کرد و نقل است که وقتی عبدالله بن عمر این آیه(حجرات/۹) را می‌خواند گریه می‌کرد وقتی علت را پرسیدند گفت: افسوس زمانی که می‌توانستم به این آیه عمل کنم اما از کمک به علی بن ابی‌طالب(ع) خودداری کردم. تا قبل از این کسی نبود که آیه را بفهمد و یا نمی‌خواستند که بفهمند و تفسیر کنند طوری که امام شافعی می‌گوید: اگر حضرت علی(ع) نبودند ما هرگز معنای "بغاة" را نمی‌فهمیدیم.

امام علی(ع) بعد از پایان جنگ جمل می‌گویند: لوازم جنگی را می‌توانید غنیمت بگیرید اما اموال و زنان آن‌ها را نمی‌توانید غنیمت و برده بگیرید در این‌جا تفسیر آیه را می‌فهمیم که:

" دو گروه مسلمان می‌توانند با هم بجنگند اما نمی‌شود مال و جان آن‌ها را به غنیمت گرفت"

این برخلاف چیزی است که در جنگ‌های رده اتفاق افتاد و در آن‌ها باید به این آیه(حجرات/۹) عمل می‌شد که نشد.

قرآن کتاب هدایت یا ضلالت؟

قرآن صامت بدون قرآن‌های ناطق مایه‌ی ضلالت است.

آن‌ها که گفتند "حسبنا کتاب الله" و قرآن‌های ناطق را نفی کردند محصول آن ایدئولوژی خوارج شد.

نمی‌شود فقط گفت "کتاب الله" زیرا کتاب الله می‌گوید "رسول الله".

خوارج نمایندگان کسانی هستند که قرآن را بدون تفسیر یاد گرفتند.

استناد ائمه به آیات قرآن:

۱. امام حسن مجتبی(ع) در جنگ جمل و خواندن آیه ۹ سوره حجرات.

۲. امام حسن مجتبی(ع) بعد از ماجرای صلح که افتراهایی به ایشان زدند و ایشان با خواندن آیات ۷۹ تا ۸۳ سوره کهف که درباره همراهی خضر با حضرت موسی بود به مردم گفتند: گاهی یک ضرر جزئی را می‌پذیریم تا از یک ضرر بزرگتر جلوگیری کنیم من صلح را پذیرفتم تا اصل اسلام حفظ شود.

۳. امام رضا(ع) و ماجرای ولایتعهدی که برخی به ایشان اعتراض کردند ایشان فرمودند در سوره یوسف، حضرت یوسف که پیامبر خدا است از یک کافر درخواست منصب و مسئولیت می‌کند من وصی پیامبر(ص) هستم که یک فاسق به اجبار به من مسئولیتی می‌دهد.